

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

سیوطی

جلسه (۱۸۰) ۷۶

استاد: وافی یزدی

موضوع: اماله

۱. این واژه از حیث لغوی به معنای میل دادن است و در اصطلاح علم تجوید، میل دادن فتحه به جانب کسره و الف بطرف یاء است.
۲. الف آخر که از یاء حاصل شده اماله می شود.
۳. اگر آخر کلمه تاء تانیث باشد، مانند این است که تاء نیست، و اماله می شود.
۴. الف اجوف، در صورتی که از صیغه ششم مکسور الفاء باشد اماله می شود.
۵. الف قبل یا بعد از یاء نیز قابل اماله است.
۶. الفی که بعدش کسره باشد، یا قبل قبل الف کسره باشد می توان اماله کرد.
۷. حروف استعلاء گاهی موجب جلوگیری از اماله می شوند.
۸. اسباب و موانع اماله هر دو باید در یک کلمه باشند.